

Slovenský klub chovateľov teriérov a foxteriérov
Štefánikova 10, 811 05 Bratislava

Náš **Klub chovateľov teriérov a foxteriérov na Slovensku (SKCHT a F)** je dobrovoľná organizácia chovateľov a záujemcov o chov všetkých plemien teriérov okrem iného aj amerických stafordshírskych teriérov a stafordshírskych bulteriérov. Preto považujeme za potrebné aby sme sa k problematike chovu týchto plemien psov vo svetle nových legislatívnych návrhov vyjadrili.

Súčasne platným **Zákonom č. 282/2002 Z.z.**, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov je riešená aj problematika tzv. nebezpečných psov. Zákon bol navrhovaný v spolupráci s odbornou kynologickou verejnosťou a sme toho názoru, že je v ňom uvedená problematika riešená na dobrej úrovni. **Nadväzne aj na uvedený Zákon si jednotlivé obce vytvárajú svoje Všeobecnozáväzné nariadenia pre chov psov.** Do akej miery sú tieto nariadenia prísne a ako sa vyžaduje ich dodržiavanie je predovšetkým záležitosť jednotlivých obcí a obyvateľov konkrétnej obce.

So znepokojením sme sa dozvedeli, že na nadchádzajúcej schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky (NrSr) sa má prejednávať Návrh zákona, ktorým sa mení zákon č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedený Návrh predložil p. poslanec Galbavý. V predložennom Návrhu p. poslanec Galbavý požaduje sprísniť legislatívu, ktorá sa týka chovu psov.

V Dôvodovej správe k navrhovanému zákonu navrhovateľ vychádza z tvrdenia, že počet útokov psov na človeka stúpa. Je treba uviesť, že útoky psov na ľudí nie sú nikde u nás štatisticky evidované.

Eviduje a riadne štatisticky sa vyказuje lekárska Diagnóza. W54 pohryznutie alebo úder psom.

Podľa podkladov z Národného centra zdravotníckych informácií z januára 2010, v r. 2003 bolo evidovaných 116 zranení človeka psom, v r. 2008 ich bolo evidovaných 95. Sumár za r. 2009 ešte nebol k dispozícii. Početnosť ošetrení človeka psom teda v žiadnom prípade nemá stúpajúcu tendenciu. Skôr naopak.

Pán poslanec Galbavý vo svojom Návrhu zákona okrem iného v § 2 písmeno b) vytvoril určitú skupinu psov, ktorú nazval „**psi vyžadujúci mimoriadne zaobchádzanie**“. Do tejto skupiny sú navrhované plemená: **Americký stafordšírsky teriér, Argentínska doga, Brazílska fila, Bulteriér, Doberman, Rhodézsky ridgeback, Rotvajler, Stafordšírsky bulteriér, Kaukazský ovčiak, Akita inu, Tosa inu, Bandog a jedince skupiny psov, ktoré sú všeobecne známe ako „pitbulteriér“.**

Podľa Návrhu zákona sa týmto vytvára skupina psov, ktorí sú po narodení **automaticky diskriminovaní a kolektívne vinní** bez ohľadu na to, či predstavujú reálne nebezpečenstvo alebo nie.

Nie sú známe žiadne relevantné štatistické údaje na Slovensku a ani v zahraničí, na základe, ktorých by sa dalo usudzovať, že niektoré plemeno alebo typ psov spôsobí viac zranení ako iné. Podľa informácií súkromných veterinárnych lekárov z rôznych lokalít Slovenska a aj zo zahraničia sú útoky psov na človeka z plemien vymenovaných v prílohe veľmi zriedkavé. Najviac psov, ktorí pohryzli človeka sú kríženci a psy typom pripomínajúce nemeckých ovčiakov. Z uvedeného je jasné, že **zoznam plemien psov uvedený v prílohe navrhovaného zákona bol tvorený výlučne na základe osobných pocitov, ktoré uvedené psy v navrhovateľoch vzbudzujú.** Zrejme preto sa tam ocitol aj napríklad stafordshírsky bullteriér, ktorý je najmä v Anglicku veľmi rozšírený ako rodinný pes, pričom nikdy a nikde vo svete nebol zaznamenaný žiadny útok psa tohto plemena na človeka.

Preto vymedzenie nejakých plemien psov výlučne na základe osobných pocitov laikov je veľmi nebezpečné.

Nám ako predstaviteľom chovateľov psov je veľmi ľúto každého človeka, ktorý bol zranený psom. Je však dobre si uvedomiť, že veľká časť takýchto útokov je spôsobovaná strážnymi psami, ktoré napadnú človeka, ktorý neoprávnene vnikol do objektu, stráženého konkrétnym psom. Nie zanedbateľná časť útokov psa na človeka pochádza od psov, ktorí sú v majetku rôznych sociálne neprispôsobivých a zakomplexovaných ľudí. Sme toho názoru, že napadnutia psami tohto druhu sú riešiteľné aj v zmysle súčasne platného Zákona č. 282/2002 Z.z. a príslušných obecných Všeobecnozákonných nariadení.

V predkladanom Návrhu je viac sporných, právne nevykonateľných až protiústavných ustanovení.

Napr. Návrh zákona nerozlišuje medzi chovateľom, majiteľom a držiteľom psa. Každá z týchto osôb môže v chove psov vykonávať inú činnosť.

Ďalej z navrhovaných ustanovení nie je jasné, kto na úrovne samosprávy bude rozhodovať o vydaní alebo nevydaní „povolenia“.

Ďalej podľa § 3 odsek 3, písmeno c) navrhovaného Zákona sa požaduje zabezpečenie usmrtenia „nebezpečného psa alebo psa vyžadujúceho mimoriadne zaobchádzanie“. Problém je v tom, že Zákon č. 39/2002 o veterinárnej starostlivosti v § 22 definuje, za akých podmienok môže byť zviera usmrtené. **V žiadnom prípade však tento zákon nerieši usmrtenie psa - neškodného dobráka, ktorý má riadneho majiteľa.** Podľa predkladaného Návrhu takýto pes mal smolu v tom, že sa narodil ako príslušník plemena, ktorý je podľa navrhovateľov tejto právnej úpravy označený ako „pes vyžadujúci mimoriadne zaobchádzanie“.

V prílohe Položka 54 sa uvádza výška navrhovaných poplatkov, ktoré vyplývajú zo Zákona. Logika výšky poplatkov za jednotlivé právne úkony je podľa nás zvrátená a nepochopiteľná.

Máme za to, že niektoré navrhované ustanovenia sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. **Napríklad v žiadnom prípade nemožno považovať za verejný záujem nariadenie usmrtenia neškodného psa, ktorý nikomu neublížil, je v riadnom vlastníctve len preto, že patrí k určitému plemenu psov a jeho majiteľ odmieta nútený prevod vlastníctva na inú osobu (rozpor s Čl. 20 Ústavy).**

Podobných sporných a právne nevykonateľných ustanovení sa v predloženom Návrhu nachádza viac.

Okrem toho podotýkame, že väčšina z psov plemien uvedených v prílohe sú chovaní ako rodinní spoločníci a príslušníci rodiny majú na nich vytvorené citové puto. Preto je na mieste aj otázka, ako sa dá vysvetliť rodine a najmä deťom skutočnosť, že ich miláčik, ktorý nikomu neublížil, musí byť usmrtený len preto, že sa podobá na psa, o ktorom bolo v televízii alebo v novinách uvedené, že niekde vo svete napadol človeka.

V zmysle platnej legislatívy sa pes pokladá za „vec“ a jeho majiteľ je za neho plne zodpovedný. Teda je zodpovedný aj za škody psom spôsobené.

Povaha každého psa je utváraná na základe spolupôsobenia jeho genetického potenciálu a hlavne vplyvu vonkajšieho prostredia. To znamená, že **výsledná povaha psa v dospelosti je dominantne utváraná hlavne okolitým prostredím, v ktorom je pes chovaný. V žiadnom prípade nebezpečnosť konkrétneho psa nemožno zovšeobecňovať na celé plemeno alebo skupinu plemien.**

Útoky psa na človeka, či už ozajstné alebo len fiktívne sú mediálne vďačnou témou a v dôsledku toho aj bývajú populisticky zneužívané.

Podobná téma tzv. „bojových psov“ bola p. poslancom Galbavým nastolená tesne pred voľbami do Národnej rady SR v r. 2006 a je aj v súčasnosti.

Sme v zásade proti tomu, aby sa takáto odborná a citlivá téma zneužívala na volebnú kampaň ktorejkoľvek strany.

Máme za to, že predložený Návrh zákona v navrhovanej podobe pôsobí hlavne proti riadnym chovateľom a držiteľom akýchkoľvek psov. V žiadnom prípade nepôsobí preventívne a nezabezpečuje zvýšenú ochranu občanov pred útokmi psov. Preto si Vás dovoľujeme požiadať o to, aby ste pri svojom pôsobení v Národnej rade Slovenskej republiky horeuvedenú navrhovanú úpravu Zákona č. 282/2002 nepodporili.

V Bratislave, 01.02.2010

Ing. Adriana Foltánová v.r.
tajomník SKCHTaF

Ing. Jaroslav Kubaľa, v.r.
predseda SKCHTaF